

БОВЪ Власы. Гладдай за тѣхъ и Лѣто-

Асія). По има, или по прекоръ, позна-
 вамы ихъ за Славянскій родъ. Они какъ
 и Верле отъ юначество, Эрвате отъ ко-
 реніе, Вандаале отъ воденіе напредъ, заха
 свое има отъ оубарденіе. Защото кога
 са біеха, тии ободраваха (*даваха во-
 дрость, или въражъ франц.) единъ дру-
 гаго сосъ тыа Славянски рѣчи: „Пази
 на се;“ т. е. огладдывайса, пази са, гла-
 дай; отъ кое послаѣ пріаха и има, Па-
 зинаси, какъ оубардены. Тако Анонимъ
 на вѣрно изважда ниѣное има въ своей
 Исторіи за Сербіа, часть 1. стр. 6. А
 прочіи изваждатъ тѣхное има отъ пече-
 ніа ногъ; по таа причина, че пасеха
 свои стада (*паствы), и вѣха обыкли да
 са грѣатъ, а найпаче да обраціатъ свои
 ноги камто огонь и да ги грѣатъ; и за
 това са именваха Печинегі. И дѣѣ
 тіа произведеніа са Славянски, и дѣѣ
 тіа можатъ да оувѣратъ, че они са
 Славяне; первое ми са чини, да е посо-
 гласно. Но Греческіи Писатели, какъ и
 прочіа Славянски имена, заради че не
 знаеха ниѣнаа сила, по свой обычай, ра-
 звалиха тыа имена, и именваха ги Па-
 цинаки: Пационаците, Печинегі и проч.
 Какъ и да е, но нѣи са оувѣрвамы
 доволно, че тии са Славянскаго рода.